

BAŽANT PAVÍ DROBNÝ KRASAVEC V NAŠICH CHOVECH

Bažant paví šedý polyplectron bicalcaratum

patří do rodu **polyplectron**, který je jeden z nejkrásnějších a nejzajímavějších rodů bažantů, do tohoto rodu patří dalších 6 druhů bažantů, o kterých se krátce zmíním později. Kohouti pavích bažantů mají jednu zvláštnost, mívají na noze dvě ostruhy. Bažant paví šedý má 5 poddruhů: **bicalcaratum**, **backeri**, **bayley**, **ghigi** a **katsumatae**. Bažanti paví šedí bicalcaratum jsou poddruhem nejčastěji chovaným v zajetí a jako jediní z pavích bažantů mohou být chováni v našich podmínkách bez temperovaného zimoviště. U mě v zimě roku 2005 dosahovala teplota -22 a ve voliére 1,5x5x2m se závětrím a 2m zastřešeným prostorem přečkali tyto teploty bez problémů. Důležité je aby na dně voliery v závětrném prostoru byla vrstva suchého podkladu v mém případě lesní hrabanky a neméně důležité je, aby hřadovací bidlo mělo průměr alespoň 8 cm, pak se prsty dobře přitisknou k tělu a nehrozí nebezpečí omrzlých prstů.

Tento bažant se vyskytuje od Himálaje, Sikim, Bangladéš, jih Číny, Laos, Thajsko až po Vietnam. Obývá nížinné lesy do výšky asi 1500m. Jeho populace je poměrně početná, nicméně se ztenčuje úbytkem biotopu a činností člověka.

Bažant paví není v našich chovech příliš častým chovancem, což je škoda. Je to poměrně malý pták, kohout je 75 cm a slípka asi 50cm dlouhá, kvůli svému jakoby nadýchanému peří vypadá větší nežli ve skutečnosti je. Je tichý, jen při rozrušení a v době toku vydává zvuky připomínající gagaga a občas hlasitý skřek, který se těžko popisuje. Zeleň voliery neničí, v toku i mimo něj není agresivní, jak ke slepičce, tak k ostatním chovancům, v mém případě se jedná o holuby chocholaté a bronzovokřídle. Stačí mu i malá voliéra 3x1x2m. Krmiva spotřebuje malé množství.

Popis : kohout je celý šedý, na břicho, krku a hlavě šedobíle tečkovan, záda jsou světlejší. Každé křídelní pero má na konci oko a na konci každého ocasního pera jsou oka dvě. Hlavu zdobí chocholka

z jemných pírek která je v toku nakloněna směrem dopředu nad zobák. Hrdlo má bílé. Slepíčka je menší bez ostruh ocas kratší celkově matnější a hlava bez chocholky.

Jako všichni paví i šedý je monogamní, vybarvuje se a pohlavně dospívá druhým rokem i když někdy jsou výjimky a plodní jsou už v prvním roce života. Tok pavích bažantů snese srovnání pouze s tokem bažantů satyrů a je to nádherný zážitek. Kohout vezme do zobáku krmivo(zrno, červa) začne se ozývat hlavu natáhne k zemi vztyčí ocas a rozprostře křídla, takže ze předu vytvoří jakési kolo při čemž vyniknou pera na křídlech a v ocase, která jsou ozdobena oky . Což je zejména na slunci nádherná podívaná.

Okolo půlky března snáší slepička do připraveného hnízda na zemi 2 světle krémová vejce, která jsou vzhledem k velikosti slepičky poměrně velká a na kterých sedí 21dní. V případě že se vejce odeberou slepička je schopna snášku vždy po 10-20 dnech několikrát zopakovat. Četnost nových snášek by neměla noc přehánět, neboť se tím organizmus slepičky velmi vyčerpává. Po vylíhnutí, krmím kuřata svlečenými moučnými červy, tyto slepička vezme do zobáku a volá kuřata, která si je pak ze zobáku sama berou. Toto bývá kámen úrazu, jelikož kuřata sama nežerou. Při umělém odchovu se k malým pavím musí přidat o den dva starší kuře buď jiného bažanta nebo křepelky, která bažantíky naučí žrát. Postupem času přidávám drobně granulovanou směs BŽ1 a vařené nasekané vejce. Pak jak bažantíci rostou předkládám i směs zrnin jako dospělým.

Já odebíráám slípce první dvě snášky, které podkládám pod zakrslé kočinky, s nimiž mám výborné zkušenosti, jako s perfektními kvočnami. Třetí snášku vždy nechám vylíhnout paví slepičce, která v případě že se jí chce sedět je i výborná matka. Tato drobná slepička, když sedí na vejcích nebojí se mě vyhnat, pokud se přiblížím k jejímu hnízdu příliš blízko.

Na podzim se již dá rozeznat pohlaví kuřat, pokud máte stejně starý pár je to jednoduché. Kohout je větší na vyšší a silnější noze a s delším ocasem. Pokud se podíváte shora na záda má oka výraznější ostřeji lemovaná. Pakliže však máte ptáky různého stáří, již to není tak jednoduché chce to čas a zkušenosti, aby se pohlaví kuřat poznalo.

Co se krmení týče, krmím celý rok směsí těchto zrnin: pšenice, hrách peluška proso,kardi (v období říjen –leden přidávám ještě kukuřici a slunečnici) a kompletní směsí BŽ3 v období únor-květen BŽN místo BŽ3 v tuto dobu ještě přidávám malé množství naklíčených zrnin, dále pak po celý rok dvakrát týdně moučné červy a vařené vejce eventuelně tvaroh na strouhání. V případě že by nebyla v dostatečné míře v krmivu zastoupena živočišná bílkovina slípka by nesnášela. O zelené zájem nemají, ale berou bezinky a jablko.

Doufám, že si tito krásní a nepříliš nároční ptáci najdou častěji cestu do voliér a srdcí našich chovatelů, kde budou působit radost a potěšení.

Nyní ještě stručně o ostatních bažantech rodu polyplectron, kromě bažanta bornejského se v naší republice chovají všechny ostatní druhy, sice ojedíněle, ale i to je základ k doufám většímu rozšíření těchto bažantů mezi chovatelskou veřejností.

Bažant paví palawanský *Polyplectron emphanum* je zapsán v CITES příloha A

Je endemickým druhem na ostrově Palawan u Filipín kohout je dlouhý 50 cm a váží 450g , slepička 40cm a váží asi 350g je celá hnědá, hlava je tmavší pod zobákem a okolo oka až k týlu je šedobílá na ocase má matná oka. Pohlavně palawanci dospívají druhým rokem kohout se dobarvuje až třetím rokem. Snáší dvě vejce. Inkubace je 19 dní

Existují dvě varianty tohoto bažanta na přiložené fotografii se nazývá **napoleonis**. Nominální forma má bílou skvrnu pod okem a bílý pruh táhnoucí se nad okem až do týla zcela chybí.

Tento druh, jako všechny zbývající paví bažanti musí mít temperované zimoviště jinak je jeho chov obdobný jako u předešlého druhu.

Bažant paví hnědý *Polyplectron gernaini*

žije v jižním Vietnamu a Laosu vypadá podobně jako paví šedý ale je hnědý a drobnější, kohout nemá chocholku. Slepíčka se podobná kohoutovi ale je drobnější a matnější Kohout je dlouhý 55cm a slepička asi 50cm. Dospívá a vybarvuje druhým rokem. Inkubace trvá 23dnů. Jinak platí totéž jako u předešlých druhů.

Bažant paví bronzový *Polyplecton chalcureum*

Je to endemický druh z ostrova Sumatra, kde se vyskytuje ve dvou poddruzích a to **chalcureum**, jenž žije na jihu a **scutatum**, který žije na severu ostrova. Tento nejmenší ze všech druhů bažantů je i nejméně vybarvený celé tělo je hnědé s tmavými proužky a jen ocasní pera modrozelené lesklé zakončení. Slípka se podobá kohoutovi. Snáší také dvě vejce a inkubace trvá 22 dnů.

Bažant paví horský *Polyplectron inopinatum*

Žije ve střední Malajsii, Peninsule v lesích ve výšce 800-1600m

Kohout dosahuje délky 65cm a slepička 45cm je podobná kohoutovi, ale je menší a matnější. Snáší dvě vejce, inkubace trvá 21 dní . Vybarvení a pohlavní dospělost je po druhém roce

Bažant paví malajský *Polyplectron malacense*

Jak je již z názvu patrné, tak tento bažant žije v Malajsii, na Sumatře a v Thajsku, kde již je patrně vyhuben.

Doplácí na kácení lesů a zakládání plantáží. Tato činnost člověka ho vytlačuje z jeho původních lokalit a jeho stavy v přírodě se rapidně snižují. Bažant malajský snáší pouze jedno, zato však velmi velké vejce(váží 40-45g) inkubace trvá 23 dnů. Kohout je dlouhý 50cm a slepička asi 40cm.

Bažant paví bornejský *Polyplectron schleiermacheri*

Tento v zajetí velice vzácně chovaný bažant žije v lesích na východě ostrova Borneo. Původně byl považován za poddruh bažanta malajského, jemuž je podobný. Kohout je dlouhý 50cm slípka asi 35cm. Snáší jedno vejce, inkubace je 23 dnů. Informací o tomto druhu je velmi málo, v Evropě dosud nebyl chován.

